

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2012-842-STA

Regel

BESLUTSDATUM: 2012-12-06
BESLUT AV: Direktionen
ANSVARIG AVDELNING: Stabsavdelningen
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Åsa Sydén
HANTERINGSKLASS:

Senast granskad:

Etiska regler

1. Inledning

En viktig förutsättning för att Riksbanken ska kunna fullgöra sina uppgifter är att allmänheten har förtroende för Riksbanken. För att säkerställa att förtroendet är gott krävs att Riksbankens medarbetare fyller högt ställda etiska krav. Dessa etiska regler ger vägledning om hur de etiska kraven ska mötas. De innehåller också information om viktiga lagregler.

Du bör vara speciellt uppmärksam om...

- ... du har tillgång till insidereinformation.
- ... du äger finansiella instrument. Du kan ha anmälningsskyldighet.
- ... du ägnar dig åt bisysslor. Vissa räknas som förtroendeskadliga eller arbetshindrande.
- ... du riskerar att bli jävig. Du ska själv anmäla omständigheter som kan antas utgöra jäv mot dig.
- ... du har tillgång till uppgifter som kan vara sekretessbelagda. Du måste känna till bestämmelser om offentlighet och sekretess i Riksbanken.
- ... du blir erbjuden måltider, studieresor, rabatter och andra förmåner och gåvor. Du måste vara försiktig med hänsyn till reglerna om mutbrott.
- ... du på Riksbankens vägnar bjuder gäster på måltider eller dylikt. Sådan representation ska präglas av måttfullhet.

Reglerna kan inte alltid vara enkla och tydliga. När man står inför ett etiskt problem kan det därför vara till hjälp att ställa sig följande frågor:

- Skulle jag tycka det vore pinsamt eller bli illa berörd om "detta" blev känt av mina arbetskamrater?

- Är "detta" något som skulle kunna uppfattas som en orättmätig fördel som jag får enbart i kraft av min ställning?
- Skulle "detta" på något sätt kunna skada Riksbanken om det skulle tas upp i massmedia?

De regler om etiska frågor som diskuteras här är allmänna. Om du är tveksam bör du ta upp frågan med din närmaste chef, compliancechefen eller juristerna i Riksbanken.

2. Insiderbrott

Som anställd i Riksbanken kan du få tillgång till insiderinformation. Med det avses information om en inte offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka kursen på finansiella instrument.

Enligt 2 § lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument döms för insiderbrott den som får insiderinformation och som för egen eller någon annans räkning, genom handel på värdepappersmarknaden, förvärvar eller avyttrar sådana finansiella instrument som informationen rör eller som med råd eller på annat sätt föranleder någon annan till sådant förvärv eller avyttring. Av 7 § samma lag framgår att den som uppsåtligen röjer information som han eller hon inser eller borde inse är insiderinformation döms för obehörigt röjande av insiderinformation. Detta betyder att du som anställd i Riksbanken måste vara ytterst försiktig både vid köp och försäljning av värdepapper av alla slag och med att tala med utomstående om sådant som du fått veta i arbetet.

3. Anmälningsskyldighet för innehav av finansiella instrument

3.1 Anmälningsskyldighet

Som nämnts ovan omfattar lagen om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument även riksbanksanställda. För att kunna kontrollera att handelsförbudet i denna lag följs och för att upprätthålla allmänhetens förtroende för Riksbanken och dess medarbetare finns i 9 kap. 5 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) en bestämmelse om anmälningsskyldighet för innehav av finansiella instrument. Enligt denna bestämmelse ska de anställda och uppdragstagare hos Riksbanken som Riksbanken bestämmer, liksom fullmäktiges ledamöter, skriftligen anmäla sitt innehav av finansiella instrument till Riksbanken. Detsamma gäller ändringar i innehavet. För fullmäktiges ordförande och vice ordförande samt för direktionsledamöterna gäller särskilda bestämmelser enligt 4 kap. 4 § riksbankslagen.

Anmälan om innehav av finansiella instrument och om ändring av sådant innehav ska lämnas av samtliga avdelningschefer samt de andra arbetstagare eller uppdragstagare (medarbetare) i Riksbanken, som har insyn i utvecklingen på penning- och valutamarknaden. Detsamma gäller för medarbetare som deltar i beredningen av penning- och valutapolitiska ärenden och för de som har insyn i finansiella företags verksamhet. Det är avdelningscheferna som bestämmer vilka medarbetare på respektive avdelning som ska omfattas av anmälningsskyldigheten. Vid urvalet bör avdelningschefen beakta den inskränkning i den personliga integriteten som anmälningsskyldigheten innebär och väga denna mot behovet av att skydda Riksbankens anseende.

Senast den 1 mars varje år ska varje avdelningschef lämna en lista över vilka medarbetare på avdelningen som är anmälningsskyldiga till compliancechefen. Avdelningscheferna ska fortlöpande anmäla nya medarbetare till listan respektive meddela att en medarbetare kan tas bort.

Du som är anmälningsskyldig ska anmäla samtliga finansiella instrument som du innehar. Med finansiella instrument menas fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden. Detta inkluderar bland annat aktier, obligationer, värdepapper som har anknytning till aktier eller obligationer, derivat i övrigt, andelar i värdepappersfonder samt depåbevis för förvaring av aktier i utländska bolag.

Pensionssparande omfattas inte av anmälningsskyldigheten. Det gäller dels premie- och avtalspension, dels eventuellt privat pensionssparande (genom traditionell pensionsförsäkring, fondförsäkring eller individuellt pensionssparande). Inte heller kapitalförsäkring ska anmälas.

Närståendes innehav ska inte anmälas. Observera dock att du gör dig skyldig till insiderbrott om du ger råd till annan, till exempel en medlem av din familj eller en god vän, genom att använda icke offentlig information som har betydelse för kursen på finansiella instrument. Du bör därför avstå från att dela med dig av icke offentlig information och verka för att närståendes affärer inte ger upphov till misstanke om att hemlig information har missbrukats.

De uppgifter om sitt innehav av värdepapper som en anställd är skyldig att lämna enligt riksbankslagen omfattas av sekretess enligt 32 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Du som är anmälningsskyldig ska senast 14 dagar efter förordnande eller anställning anmäla ditt innehav av finansiella instrument. Den som inte har några anmälningsskyldiga instrument ska meddela det. Du ska därefter anmäla eventuella ändringar i innehavet inom 14 dagar. Alla ändringar (såsom köp, arv, gåva och bodelning) ska anmälas.

Senast den 1 maj varje år ska du bekräfta att det innehav du har redovisat är korrekt eller redovisa de förändringar som har skett.

Anmälan om innehav eller ändring av innehav ska göras i IT-systemet PIA. Det är compliancechefen som sedan granskar dina anmälningar.

Om du inte vet om du tillhör den anmälningsskyldiga kretsen medarbetare ska du vända dig till din avdelningschef. Övriga frågor, till exempel om vad som ska anmälas, besvaras av compliancechefen.

3.2 Placeringsrekommendationer för Dig som är anmälningsskyldig

Innehav av finansiella instrument bör vara långsiktigt. Det innebär att ett finansiellt instrument inte bör avyttras tidigare än tre månader efter förvärvet. En avyttring får dock ske tidigare om aktier avyttras till en marknadskurs som är lägre än anskaffningskursen, då aktier avyttras enligt villkoren i ett offentligt erbjudande om köp av aktier eller om avyttringen avser tilldelade emissionsrätter. Rekommendationen om innehav i minst tre månader gäller inte heller vid avyttring av innehav som erhållits genom arv, bodelning eller gåva. Om du på grund av omständigheter som du själv

inte har kunnat påverka har starka skäl att avyttra finansiella instrument tidigare än tre månader efter förvärvet bör du samråda med compliancechefen före avyttringen.

Du som är anmälningsskyldig bör generellt avhålla dig från transaktioner i finansiella instrument under tid då du på grund av ditt arbete i Riksbanken har särskilda förutsättningar att bedöma kursutvecklingen.

Vidare bör du inte inneha aktier i svenska kreditinstitut. Det gäller dock inte innehav av aktier i svenska kreditinstitut genom innehav av viss fondandel. Observera att lagstiftningen om insiderbrott gäller även handel med aktier i utländska kreditinstitut, även om de inte omfattas av Riksbankens rekommendation. Det ska i detta sammanhang även framhållas att den som har särskild insyn i kreditinstituts verksamhet rekommenderas att avhålla sig från transaktioner även i andra aktier än kreditinstitutsaktier i den mån dessa andra aktier påverkas av kreditinstitutens ställning och resultat.

Om du får insyn i ett kommande beslut om styrränta eller om inflationsrapport bör du avhålla dig från ränteplaceringar och från att ta upp eller säga upp kredit före publiceringen. Om sådana transaktioner inte kan undvikas bör du, under insynstiden, göra ränteplaceringen respektive ta krediten till rörlig ränta.

Valutatransaktioner som har samband med att du företar resor, innehar fast egendom eller andra tillgångar utomlands eller att din familj bor utomlands, omfattas inte av denna rekommendation. I övriga fall bör du iaktta samma regler vid placering i utländsk valuta som gäller ränteplaceringar före publicering av inflationsrapport.

4. Bisyssla

4.1 Allmänt om bisyssla

Med bisyssla menas i princip varje bisyssla, såväl tillfällig som permanent, som utövas vid sidan av anställningen och som inte är hänförlig till privatlivet. Det saknar betydelse om sysslan är att hänföra till annan anställning, uppdrag eller egen verksamhet eller om ekonomisk ersättning utgår eller inte. Att sköta sina egna och familjens privata angelägenheter räknas dock inte som bisyssla.

Det ställs särskilda krav på objektivitet och integritet hos dem som har en offentlig anställning. I 7 § lagen (1994:260) om offentlig anställning (LOA) finns därför ett allmänt förbud mot förtroendeskadliga bisysslor. Bestämmelsen innebär att en arbetstagare inte får inneha någon anställning eller något uppdrag eller utöva någon verksamhet som kan rubba förtroendet för dennes eller någon annan arbetstagares opartiskhet i tjänsten eller som kan skada myndighetens anseende. Riksbankens arbetsordning hänvisar också till denna bestämmelse. För ledamöterna i direktionen finns särskilda bestämmelser om olämpliga uppdrag i 3 kap. 1 § riksbankslagen.

En annan typ av otillåten bisyssla är en sådan som enligt arbetsgivarens uppfattning medför att du inte klarar av ditt ordinarie arbete på ett tillfredsställande sätt. Denna så kallade arbetshindrande bisyssla regleras i kollektivavtal.

4.2 Begreppet förtroendeskadlig bisyssla

För att en bisyssla ska vara otillåten behöver du inte ha agerat eller ha för avsikt att agera på ett otillbörligt sätt. Det räcker med att det finns en risk för att allmänheten kan komma att ifrågasätta objektiviteten i Riksbankens verksamhet eller din opartiskhet.

Det går inte att entydigt specificera vilka uppdrag som är otillåtna. Bedömningen får göras från fall till fall. Rent allmänt kan sägas att endast en låg risknivå kan accepteras.

Generellt sett gäller att ju mer kvalificerad, omfattande och välbetald en bisyssla är desto större anledning kan det finnas att ifrågasätta den.

Om bisysslan innehåller arbetsuppgifter av liknande slag som dem som du ska utföra hos Riksbanken är riskerna för förtroendeskada större än om det inte finns någon sådan koppling. Likaså föreligger högre risker när det företag för vars räkning bisysslan utförs har intressen som på något sätt är förknippade med Riksbankens verksamhet. Bisysslans omfattning har också betydelse. I riskzonen ligger anställningar och uppdrag, däribland styrelseuppdrag, hos privata företag. Detsamma gäller egen kommersiell verksamhet, till exempel som konsult.

Ett uppdrag för en annan offentlig myndighet har ofta en låg risknivå eftersom offentliga myndigheter sällan står i motsatsförhållande till varandra. Att inneha fackliga, ideella och politiska uppdrag är normalt också tillåtna bisysslor. Om ett uppdrag i en ideell organisation innebär att du har ett ansvar för medelsförvaltning eller någon kommersiellt betonad del av verksamheten bör du dock vara försiktig. Om du exempelvis har styrelseuppdrag i din bostadsrättsförening bör du inte lämna råd eller vara med och fatta beslut när din bostadsrättsförening placerar om sina lån.

4.3 Information och beslut i frågor om bisyssla

Enligt reglerna i LOA är du skyldig att på Riksbankens begäran lämna uppgifter om eventuella bisysslor. Vidare föreskrivs i nämnda lag att om arbetsgivaren gör den bedömningen att en anställd har eller avser att åta sig en förtroendeskadlig bisyssla ska arbetsgivaren besluta att den anställde ska upphöra med eller inte åta sig bisysslan. Skriftliga motiverade beslut behövs dock endast i de fall du har meddelat att du inte tänker upphöra med eller avser att åta Dig en otillåten bisyssla. Ett sådant beslut kan sedan överklagas till Arbetsdomstolen.

4.4 Regelmässig årlig anmälan av bisysslor

Så snart du är tveksam till om en bisyssla som du avser att åta dig är förenlig med din anställning i Riksbanken ska du anmäla detta till din närmaste chef. Du ska dessutom senast den 1 maj varje år anmäla dina bisysslor till din närmaste chef.

Du ska anmäla alla dina bisysslor, förutom de som är av helt privat natur eller som uppenbarligen saknar betydelse för förtroendet för Riksbanken.

Om du inte vill ge mer detaljerade uppgifter om uppdraget av olika anledningar har du rätt att endast anmäla vilken art av bisyssla som det är fråga om.

Du ska normalt lämna dina uppgifter om bisysslor muntligen till din närmaste chef. Om du vill får du naturligtvis lämna uppgifterna skriftligt i stället. Du ska dock i så fall vara medveten om att dessa skriftligt lämnade uppgifter om vilka bisysslor du har blir en offentlig allmän handling hos Riksbanken.

Vid tveksamhet om bisysslan är förtroendeskadlig eller inte ska någon av juristerna i Riksbanken kontaktas. I de fall det blir aktuellt med ett skriftligt beslut om att en bisyssla är att anse som olovlig ankommer det på chefsjuristen att fatta det formella beslutet.

4.5 Arvode vid föreläsning

Som anställda i Riksbanken får vi ibland erbjudanden om att mot betalning medverka som föreläsare/lärare i seminarier för att informera om Riksbankens verksamhet. I normalfallet får en sådan verksamhet ses som att du utnyttjar din yrkeskompetens och att det sker i tjänsten, utan att något särskilt arvode tas ut. Det kan dock ligga i Riksbankens intresse att även mer omfattande uppdrag, någon gång också sådana med kommersiella inslag, fullgörs i tjänsten. Om arvode utgår ska det tillfalla Riksbanken. Som föredragshållare från Riksbanken ska du normalt inte ta emot ersättning för resor och hotell från arrangören utan Riksbanken betalar detta. Detta är naturligt eftersom föredraget hålls i tjänsten och eftersom det inte får uppkomma misstankar om att Riksbanken eller en enskild medarbetare sätter sig i tacksamhetsskuld till något enskilt företag.

Det kan också förekomma att det inte anses ligga i Riksbankens intresse att en medarbetare håller ett sådant föredrag eller dylikt, eller i vart fall att det inte är tillräckligt angeläget. I så fall får det ske på ledig tid (semester eller tjänstledighet). Ett arvode eller kostnadsersättning tillfaller i så fall medarbetaren, men uppdraget är att anse som en bisyssla och ska prövas enligt de riktlinjer som gäller för bedömningen av om en bisyssla är arbetshindrande eller förtroendeskadlig.

5. Jäv

I förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om jäv som syftar till att garantera att ärenden handläggs på ett sakligt och objektiva sätt.

Enligt 11 § förvaltningslagen är bland annat den som ska handlägga ett ärende jävig om saken angår handläggaren själv eller närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för denne själv eller någon närstående, eller om handläggaren eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång. Likaså anses handläggaren jävig om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till opartiskheten i ärendet. I 11 § andra stycket förvaltningslagen har införts en "säkerhetsventil" som gör det möjligt att i uppenbara fall bortse från jäv. Enligt 12 § samma lag får den som är jävig inte handlägga ärendet. Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv, ska självmant ge det till känna.

Om du på något sätt berörs av det saken gäller i annan egenskap än som representant för Riksbanken eller om någon skulle kunna misstänka att du av personliga skäl skulle vilja driva en fråga på ett visst sätt eller om det finns någon särskild anledning

■

som kan göra att förtroendet för din opartiskhet rubbas, ska du avstå från att delta i handläggningen av ärendet. Det kan exempelvis bli aktuellt om du deltagit i en utredning som resulterat i en rapport eller ett betänkande som Riksbanken skall bereda i ett remissärende.

Du ska själv tala om för din chef om det finns någon omständighet som kan grunda jäv mot dig.

6. Offentlighet och sekretess

Av 2 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen (TF) framgår att till främjande av ett fritt meningsbyte och en allsidig upplysning ska varje svensk medborgare ha rätt att ta del av allmänna handlingar. Enligt 2 kap. 2 § TF får denna offentlighetsprincip begränsas endast om det anges i en särskild lag eller annan lag som den hänvisar till. Den särskilda lag som åsyftas är offentlighets- och sekretesslagen I denna finns bestämmelser om vilka allmänna handlingar hos statliga och kommunala myndigheter som är hemliga.

Offentlighets- och sekretesslagens regler är tillämpliga på alla anställda i Riksbanken. För uppgifter som omfattas av sekretess är du skyldig att iaktta sekretess inte bara under den tid som du är anställd i banken utan också efter det att din anställning är avslutad.

Alla anställda ska känna till de regler som gäller för offentlighet och sekretess i Riksbankens verksamhet. Det finns en promemoria om information om offentlighet och sekretess i Riksbanken som alla nyanställda får och den informationen kan du som anställd också finna på Banconätet. I den redogörs mer utförligt om regler för offentlighet och sekretess, bland annat vilka sekretessbestämmelser som är tillämpliga i Riksbanken.

I sekretesslagen finns en mängd bestämmelser som är tillämpliga inom olika verksamhetsområden i Riksbanken. Du måste känna till de bestämmelser som gäller för de uppgifter i Riksbanken som just du hanterar. Känner du osäkerhet bör du tala med din chef eller kontakta någon av Riksbankens jurister.

Det är viktigt att känna till dessa sekretessregler därför att det i Riksbankens arbetsordning föreskrivs att frågor om att lämna ut allmän handling som förvaras i Riksbanken prövas av den tjänsteman som har hand om handlingen. Om en handling inte lämnas ut har den som begärt att få ut handlingen rätt att få ett skriftligt avslagsbeslut. Det är chefsjuristen eller den jurist som chefsjuristen utser som fattar ett sådant beslut.

Enligt 20 kap. 3 § brottsbalken döms den som röjer eller olovligen utnyttjar någon uppgift som han är pliktig att hemlighålla enligt lag eller annan författning för brott mot tystnadsplikt.

Av meddelarfrihetens princip, vilken är fastslagen i 1 kap. 1 § TF och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen (YGL), följer att det i viss mån är möjligt att muntligen meddela och offentliggöra normalt sekretessbelagda uppgifter för publicering. Det avgörande är att uppgifterna lämnas för offentliggörande. För de flesta sekretessbelagda uppgifter i Riksbanken gäller emellertid kvalificerad tystnadsplikt, vilket innebär att tystnadsplikten har företräde framför meddelarfriheten. Någon meddelarfrihet

gäller till exempel inte för uppgifter som angår penningpolitiken, såsom penningpolitiska rapporten och räntebeslut, och för uppgifter om säkerhets- och bevakningsåtgärder, såsom transport av pengar.

7. Gåvor, representation med mera

7.1 Tagande och givande av muta

Det kan förekomma att du som tjänsteman vid dina externa kontakter erbjuds att ta emot förmåner och gåvor. Du måste då vara mycket försiktig med hänsyn till reglerna om tagande av muta i 10 kap. 5a § brottsbalken och givande av muta i 10 kap. 5b § brottsbalken.

Enligt 10 kap. 5a § brottsbalken döms för tagande av muta den som är arbetstagare eller utövar uppdrag och tar emot, godtar ett löfte om eller begär en otillbörlig förmån för utövningen av anställningen eller uppdraget. För tagande av muta döms också den som tar emot, godtar ett löfte om eller begär förmånen för någon annan än sig själv. Den som lämnar, utlovar eller erbjuder en otillbörlig förmån i fall som avses i 5 a § brottsbalken döms för givande av muta.

Enligt 10 kap. 5 c § brottsbalken döms för grovt tagande av muta eller grovt givande av muta om gärningen innefattar missbruk av eller angrepp på särskilt ansvarsfull ställning, avsett betydande värde eller ingått i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller annars varit av särskilt farlig art. Av förarbetena framgår att vissa arbetstagares uppgifter kräver ett mycket starkt integritetsskydd och där framhålls som exempel på ansvarsfull ställning om gärningen involverat samhällets mest centrala beslutsfunktioner i riksdag eller regering eller till exempel Riksbanken. Missbruk av särskilt ansvarsfull ställning kan det enligt förarbetena också vara fråga om i vissa fall vid annan myndighetsutövning och i ärenden om större offentliga upphandlingar.

En muta kan bestå i till exempel kontanter, presentkort, rabatter, kost, logi, resor, lån med villkor som inte är marknadsmässiga eller biljetter till en teaterföreställning eller ett sportevenemang.

Sverige har en sträng lagstiftning på detta område. Inom den offentliga sektorn är det särskilt viktigt att iaktta återhållsamhet.

7.2 Allmänt om gåvor och gåvoliknande förmåner

En gåva är otillbörlig om den inte har ett omedelbart samband med och ingår som ett naturligt led i mottagarens tjänsteutövning eller inte är ett uttryck för allmänt godtagbara umgängesformer. Även förmåner som lämnas till make/maka eller annan närstående kan vara otillbörlig belöning.

Av förarbetena framgår att begreppet otillbörligt ska bestämmas på grundval av en samlad bedömning av alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet. Vid prövningen tas hänsyn till bland annat hur stark kopplingen är mellan förmånen och tjänsteutövningen, förmånens beskaffenhet och värde samt relationen mellan parterna. Avgörande för om en förmån ska anses otillbörlig eller inte är oftast det ekonomiska värdet. Förmåner av obetydligt värde kan inte anses som otillbörliga. Någon

bestämd värdegräns kan inte anges, men det är förmånens värde sett ur mottagar-synpunkt som är avgörande, det vill säga vad det skulle kosta mottagaren att köpa gåvan eller förmånen.

De vanligaste presenterna i arbetslivet är av mindre ekonomiskt värde, till exempel julklappar i form av blommor, choklad, böcker och prydnadsföremål. För offentligt ställda brukar anges att gåvor, vilkas värde överstiger 400 kronor, inte bör tas emot. Vid uppvaktningar såsom 50-årsdagar kan något högre värden godtas.

När du handlägger ett ärende ska du aldrig ta emot gåvor eller gåvoliknande förmåner från den som berörs av ärendet. Även om risken för att du låter Dig påverkas är liten är handlingen otillbörlig. Det är bättre att avböja än att acceptera om du är det minsta tveksam, även om värdet på gåvan är avsevärt mindre än 400 kronor.

Det kan emellertid inte uteslutas att du någon gång får en gåva eller förmån som egentligen är för dyrbar för att ta emot men som du av artighets skull inte kan avböja. Det kan exempelvis gälla gåvor centralbanker emellan. Du bör rapportera sådant till din närmaste chef, som ska se till att gåvan tas om hand för Riksbankens räkning och förs upp på Riksbankens inventarielista över egendom som tillhör Riksbanken.

Vanliga luncher och middagar i samband med arbetet kan du normalt acceptera. Ibland kan ett högre pris på måltiden än vad en normal affärslunch kostar godtas, exempelvis vid en branschförenings årsmöte eller vid ett instituts jubileumsmiddag. Om du är tveksam bör du alltid diskutera detta med din chef.

7.3 Gåvoliknande förmåner

Vad gäller andra förmåner, såsom om du deltar i ett seminarium där det ingår sidoarrangemang som betalas av arrangören i form av exempelvis golf eller sightseeingtur, bör stor restriktivitet iakttas. Om det är ett arrangemang som det anses angeläget att Riksbankens tjänstemän deltar i ska banken stå för de anställdas kostnader, såväl för resor och hotellkostnader som för eventuella sidoarrangemang. Om det inte går att få fram några direkta kostnader för förmånerna bör Riksbanken betala för en schablonkostnad beräknad på marknadsvärdet.

Det kan dock finnas skäl att exempelvis vid arrangemang inom centralbankskretsen inte insistera på att Riksbanken ska betala för sina anställdas kostnader. I vissa särskilda fall när den riksbanksanställda aktivt deltar i ett arrangemang som internationella organisationer, såsom IMF, BIS och EU/ECB eller statliga eller icke-kommersiella organisationer anordnar kan det också finnas skäl att låta organisationen stå för större förmåner än vad som kan accepteras till exempel i förhållande till institut som står i ett motpartsförhållande till Riksbanken.

7.4 Egen representation

Riksbanken bör vara restriktiv med representation, särskilt med alkohol. I Riksbankens regler för representation som finns på Banconätet kan du hitta vad som gäller beträffande representation.

8. Övrigt

Riksbankens egendom, exempelvis telefon och dator, får brukas för privata ändamål bara med användande av gott omdöme i begränsad utsträckning eller mot betalning.

9. Överträdelser av reglerna

Överträdelser av dessa regler eller andra regler som det hänvisas till i reglerna och som ålägger anställda i Riksbanken vissa skyldigheter kan medföra olika former av sanktioner. Vid vissa överträdelser kan du dömas för brott, till exempel tjänstefel eller brott mot tystnadsplikt. Du kan också bli avskedad eller uppsagd. Vid mindre allvarliga överträdelser där du åsidosatt dina skyldigheter i anställningen kan det bli fråga om disciplinpåföljd för tjänsteförseelse, såsom varning och löneavdrag.